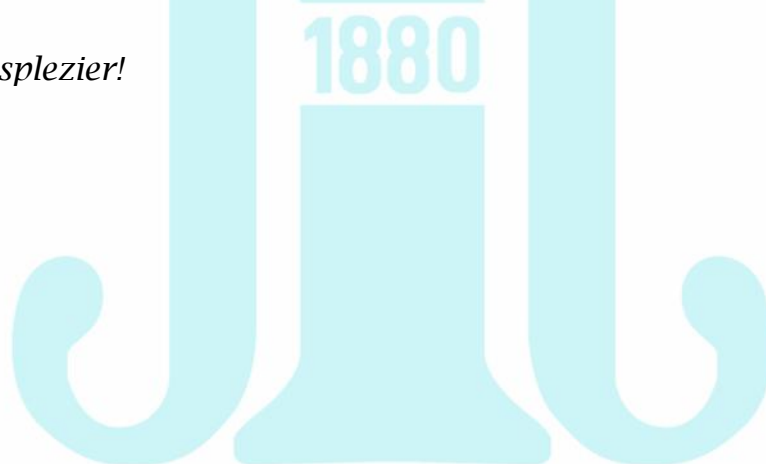

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

RAMPTOERISME

Een moderne satire

1880
door

Mathijs Schiffers

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2005

Nr.2884

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *RAMPTOERISME* op te voeren moet de naam van auteur *MATHIJS SCHIFFERS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/0220/024
ISBN 978-90-385-09242

© 2005 Toneelfonds J. Janssens/Mathijs Schiffers
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(7 spelers)

DE RAMPTOERIST
 DE PORNOACTRICE
 DE BESTSELLERAUTEUR
 DE MEDIATYCOON
 DE SCHLAGERMUZIKANT
 DE HUURMOORDENAAR
 DE PAPARAZZO

OVER DE INHOUD

In *Ramptoerisme* figureren een ramptoerist, een pornoactrice, een bestsellerauteur, een mediatycoon, een schlagermuzikant, een huurmoordenaar en een paparazzo. Ze steken om beurten monologen af, waarin ze keuzes en daden verdedigen. De monologen worden naarmate het verhaal vordert steeds vaker onderbroken door een mysterieuze vragensteller. Deze persoon weet de vertellers met quasi-kritische vragen te verleiden tot uitwijdingen die ze misschien beter niet zouden maken. Zo toont hij aan dat de zeven meer met elkaar gemeen hebben dan de behoefte hun levens te verantwoorden...

Ramptoerisme is door haar centrale thema (voyeurisme) een zeer actuele satire. De opzet verwijst naar reality-tv als van *Big Brother*, omdat met de monologen allerlei privé-aangelegenheden wereldkundig gemaakt worden. Ook voorziet de opzet in een afvalrace: na iedere monoloogronde verdwijnt er één verteller van het toneel. Het spanningsveld is tweeledig: wat is de onderlinge relatie tussen de vertellers en, uiteraard, wie blijft er over aan het eind?

OVER DE OPVOERING

Ramptoerisme moet opgevoerd worden op een leeg podium, waarop enkel een stoel staat. De personen gaan om beurten op die stoel zitten, en doen hun verhaal. Door diaprojectie moet de achtergrond van het toneel bij ieder persoon het juiste sfeerbeeld oproepen. Bij de ramptoerist bestaat die achtergrond uit een teletekstbeeld (zie BIJLAGEN), waar hij al zappend nieuwsitems oproept die voor hem interessant zijn. Het relaas van de pornoactrice wordt ondersteund door een zwoel, suggestief beeld. Bij de bestsellerauteur is een volle boekenkast te zien, bij de schlagermuzikant bestaat de achtergrond uit een muur met gouden platen. De mediatycoon krijgt een achtergrond met een mozaïekbeeld waarop verschillende tv-zenders gelijktijdig afgebeeld worden, de huurmoordenaar krijgt een achtergrond waarop een afgedekt lijk te zien is en veel roodwitte linten. Bij de paparazzo zijn op de achtergrond gezichten van bekende personen te zien. De mysterieuze vragensteller ten slotte, is niet te zien maar het publiek hoort zijn stem via een speaker.

EERSTE BEDRIJF

RAMPTOERIST : ‘De hele dag struin ik de nieuwspagina’s op het internet af. Ik luister naar politiescanners en houd teletekst in de gaten. Als ik zie of hoor dat er ergens iets spannends gebeurd is, dan spoed ik me erheen.

‘Van alles heb ik al meegemaakt. Overstromingen, vuurwerkrampen, vliegtuigcrashes. Soms was het ook minder spannend hoor. Ik zag ook honderden auto-ongelukken en tientallen huizen die in de fik stonden, dat gebeurt ook natuurlijk.’

(Zet de tv aan, teletekst pagina 101. BIJLAGE I¹.)

‘Het is iets van de laatste jaren, vroeger had ik er geen tijd voor. Toen werkte ik als bijstandsconsulent voor een kleine gemeente. Als ik thuis kwam legde ik mijn voeten op tafel. Ik trok een biertje open en zette de tv aan - zo kwam ik mijn vrije tijd toen door. Je denkt toch niet dat ik er dan nog op uitging als ik zag dat er ergens iets bijzonders gebeurd was? Ikke niet, in die tijd. ‘Toch denk ik dat het er altijd al in gezeten heeft. Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in het drama áchter de beelden op tv. Dat had ik al toen ik nog werkte en met mijn auto naar kantoor reed. Als er ergens een ongeluk gebeurd was liet ik altijd even het gas los als ik de plaats van het onheil passeerde. Soms remde

¹ BIJLAGE I

101 TELETEKST ma 3 jan

- > Mediatycoon aast op vierde net103
- > Opnieuw slechte recensie bestsellerauteur109
- > Ongelukken door gladde wegen.....120
- > Fotograaf krijgt klappen van zanger.....111
- > Schlagermuzikant ontvangt gouden plaat.....108
- > Steeds meer mensen kijken naar porno105

ik zelfs even, zodat ik alles goed kon bekijken. Het kon me niet schelen of ik daarmee een file veroorzaakte, ik wilde gewoon weten wat er gebeurd was.'

(Zapt naar tekstpagina 120 met info over gladheid op de wegen. BIJLAGE II².)

'Mensen noemen mij, heel denigrerend, een ramptoerist. Maar let wel: dat zijn vooral de mensen die persoonlijk bij het incident betrokken waren, vaak de slachtoffers zelf. Objectief zijn zij natuurlijk niet. Daarnaast verkeren ze meestal in een shock als ik opduik. Dus moeten we hun mening wel serieus nemen?

'Zelf geef ik de voorkeur aan het predikaat waarheidszoeker. Ik zoek de waarheid, de naakte waarheid. Ik neem geen genoegen met de simpele feiten zoals ons die opgelepeld worden door de media. Waarom niet? Omdat ik weet dat ze niet zelden liegen of slechts halve waarheden verkondigen. Dáárom niet.'

(Kijkt peinzend naar tv-scherm.)

'Of het nooit gaat vervelen? Natuurlijk wel. Soms moet ik me er echt toe zetten die auto in te springen en naar het onheil toe te rijden. Vooral als het weer zo'n botsinkje is waarvan er dertien in een dozijn zitten. Dan betrap ik mezelf wel eens op de nare gedachte dat ik het eigenlijk allemaal wel zo'n beetje gezien heb.

² BIJLAGE II

120 TELETEKST ma 3 jan

Door sneeuwval en ijzel zijn onze wegen enorm glad. Op verschillende plaatsen in ons land zijn auto's op elkaar gebotst. Er is veel blikshade, maar het is nog onbekend of er ook doden en gewonden zijn gevallen. De politie adviseert de wegen te mijden en gebruik te maken van het openbaar vervoer.

‘Maar als ik dan er eenmaal ben, bij die auto’s die boven op elkaar staan, en ik zie die wanhopige blik in de ogen van die mensen die net aan de dood ontsnapt zijn, dan denk ik meestal: jongen, hier doen we het allemaal voor. Toch?’

PORNOACTRICE : ‘Via een ex van me ben ik in dit vak beland. Op een ochtend keek hij mij aan en zei: Tina, vandaag neem ik je ergens mee naar toe, vraag me niets, maar vertrouw erop dat je het leuk zult vinden.

‘Toen we op de set aankwamen was mijn eerste reactie er eentje van: no way dus hè, daar begint onze Tina niet aan! Maar ik vond het ook wel spannend natuurlijk. Al die mooie mannen en vrouwen! Prachtige lijven! Náákte lijven!

‘Mijn vriendje zei: ga effe lekker zitten, Tien, en drink iets uit de bar, kijk gewoon effe. Nou dat heb ik toen gedaan, maar joh!, ik wist niet wat ik zag. Op een paar meter van mij gingen twee vrouwen tekeer, echt waar, ongelooflijk! En weet je, ik betrapte mezelf erop dat ik wel mee wilde doen! Maar ik durfde natuurlijk niet, was superonzeker. Ik was nog nooit verder gegaan dan een keertje naakt dansen op een feestje. Wat fotootjes voor een internetsite had ik ook gedaan. Gewoon voor de lol hè!, ik wilde er geen werk van maken, ikke niet. Ik wilde iets in de verzorging gaan doen, iets met mensen.

‘Tja, onze Tina werkt nu óók met mensen, als je begrijpt wat ik bedoel...’

(Geeft ondeugende knipoog. Steekt sigaret op.)

‘Toen ik nog wat meer gedronken had hield ik het niet meer. Die vrouwen hadden dat door, kwamen op me af en trokken me het bed op. Dus daar lag Tina opeens! Zonder kleren en met haar benen wijd tussen allemaal vreemden!

‘Een van die vrouwen streelde me tussen mijn benen terwijl die andere aan mijn tieten zat. Niet veel later begonnen ze me te zoenen en te likken. Ik werd helemaal warm en liet me gaan. Joh, op een gegeven moment had ik niet eens meer door dat er een cameraploeg bij was! Ik had niks meer in de gaten.’

(Neemt stevige trek van sigaret. Drukt die dan uit.)

‘Veel mensen denken dat het vrouwonvriendelijk is en zo, en dat we allemaal aan de drugs zijn. Maar dat is zo een onzin. Het is juist een echte vrouwenwereld. Ik krijg soms wel vijfduizend dollar voor een triootje! Mannen mogen blij zijn als ze een paar honderd dollar mee naar huis nemen voor zo een scène. Juist zij komen er dus bekaaid vanaf, terwijl vooral hún reputatie op het spel staat.

‘Zij kunnen immers niet doen alsof, als je begrijpt wat ik bedoel...’

(Licht lang en hard. Steekt nieuwe sigaret op.)

‘Ik hou gewoon van seks, mag dat? En zeg nou zelf, heb ik geen heerlijk leven? Ik vrij met de mooiste mensen en krijg er nog goed voor betaald ook!

‘Nee, mijn ouders weten niet dat ik dit doe en dat is maar beter ook. Ik denk niet dat ze het zouden begrijpen. Of ik niet bang ben dat ze het ooit te weten komen? Jazeker wel. Maar moet ik daar nu al van wakker liggen? Als het zover is ga ik met ze gaan praten en zal ik ze uitleggen dat onze Tina een goed mens is. En dat er niks mis is met haar.’

BESTSELLERAUTEUR : ‘Van ieder boek van mij worden meer dan honderdduizend exemplaren verkocht. Ik word in twaalf talen vertaald, sta het hele jaar door met minimaal één titel in de Boeken Toptien. De meeste van mijn boeken worden verfilmd, ik heb de jeugd weer aan het lezen gekregen, en als ik ergens ga signeren, stroomt de hele zaak vol. Er is geen levende auteur in dit land die mij dit nazegt.’

(Zucht eens diep. Vervolgt dan:)

‘Mij wordt vaak verweten dat ik de grote thema’s mijds in mijn werk. Politiek, oorlogen, de dood, je komt het in mijn verhalen niet tegen inderdaad. Maar dat ik alleen maar wil scoren met makkelijke onderwerpen als studentenleven en seks is kolder.

‘Zeker, vooral seks is prominent aanwezig in mijn werk, dat kan ik niet ontkennen, maar in feite vormt het slechts de kapstok waar ik mijn verhalen aan ophang. Het is decor. De crux van mijn verhalen gaat veel dieper natuurlijk.’

(Zucht nog eens diep.)

‘Je hoort mij niet zeggen dat recensenten mislukte schrijvers zijn, dat hoor je mij niet zeggen. Toch bekruipt me soms het gevoel dat het wel degelijk zo is. Dat ze zelf ooit een of meerdere romans hebben geschreven die zijn afgewezen door heel uitgeversland en dat ze daar zó gefrustreerd van zijn geworden dat ze die gevoelens nu afreageren op schrijvers die wel succes hebben. Ik kan niet ontkennen dat zulke gedachtes wel eens in me opborrelen.

‘Maar dan zeg ik: ik verkoop meer dan honderdduizend boeken per jaar. De recensent die mij afkraakt, kraakt dus ook de smaak van al die mensen af. Is dat nog wel geloofwaardig dan?’

(En zucht nog eens diep.)

‘Mijn probleem is dat in dit land de rare gedachte heerst dat literatuur en commercie niet samen mogen gaan. Alles dat verkoopt lijkt verdacht. Men denkt hier nog steeds dat meesterwerken tot stand komen op een lekkend zolderkamertje waar de verwarming het niet doet en uitgehongerde ratten aan de tenen van de niet minder behoeftige schepper knagen. Wake up people! Dat is toch niet meer van deze tijd!

‘Nee, ik ga iedere dag naar mijn pied-à-terre buiten de stad, waar ik in alle rust kan werken aan mijn verhalen. Ik heb een secretaresse die de telefoontjes afhoudt en mijn mediabeleid regelt. Dankzij mijn commerciële instelling kan ik me dat allemaal veroorloven. En alleen daarom kan ik op hoog niveau blijven presteren.’

(Kijkt naar zijn boekenkast.)

‘Ik werk aan een nieuwe roman. Nee, ik kan je er nog niet teveel over vertellen want dat belemmert het scheppingsproces. Ik wil tot op het laatste moment de vrijheid houden om zonder uitleg het hele verhaal om te kunnen gooien als ik denk dat dat beter is.

‘Wel kan ik zeggen dat deze roman een noviteit in mijn oeuvre wordt. Het gaat, veel meer dan mijn vorige boeken, over de gevoelens van mensen bij bepaalde gebeurtenissen. Er zullen minder verwickelingen plaatsvinden dan in mijn werk tot nu toe, maar wat er gebeurt zal veel sterker ingrijpen in de levens van de mensen die ik beschrijf.

‘De titel mag je wel al weten. Die wordt: *Het dak eraf.*’

SCHLAGERMUZIKANT : ‘Ich bin ontdekt tijdens ein talentenjacht - ein playbackwedstrijd für jungeren. Ich had ein dunklen sonnebril auf und ein weisse pruik, und war de letzte die auftrad. Ausgerechnet toen viel het geluid aus. Grose paniek in de zaal natürlich aber ich blieb ruhig. Ich kende de tekst aus mein kopf und begon self zu zingen. Je had ze moeten sehen! Die munden vielen offen von verbazung!

‘Die playbackwedstrijd heb ich gewonnen aber mann konnte sagen das ich mir nicht an die regels gehouden heb. Es war kein karaoke immers. Doch, er waren scouts aanwezig en die wilden mir gleich fastleggen. Aber mein eltern vonden das ich erst de lagere schule af machen moest. Dat heb ich toen gemacht.

‘Danach heb ich nog einige jaren doorgelernd aber das war nicht zu combineren met mein aufkomst als muskant. Ich ging durch mit zingen und auftreten. Es werd auch professionieler allemaal. Toen begrepen mein eltern auch das weiter lernen für mich sinnlos war. Ich war niet in de wieg gelegd für bolleboos. Ich war ein artist!’

(Rolt een shaggie. Zoekt naar vuur. Vindt dat ook uiteindelijk.)

‘Mein repertoire besteht aus bewerkungen von klassieke schlager. Das ist bewust so gemacht, de menschen herkennen het dan schneller. Anders merk je

toch das verwarrung in de zaal ontstaat. Wenn du een onbekand nummer aanheft zie je de menschen massaal naar de bar lopen und bier bestellen.

‘Als ich tijdens optredens de zaal inkijk zie ich füral viel frauen von mittelbare leeftijd. Viel blonde frauen ja. Ze staan altijd voran en kennen de songteksten van buiten. Hun mannen sind auch da. Aan de bar hangen ze meestal, mit ein flink glas bier für die nase.’

(Er valt as tussen de flappen van zijn blouse, die openhangt. Hij merkt het niet.)

‘Für viel frauen bin ich die verpersoonlijkung van de ideale man. Aus mein teksten blijkt dat ich begrip heb für hun gevoelens. Nicht zelden melten ze zich bei der tür von mein zimmer nach afloop van ein auftreten. Ze wachten mir soms auch auf als ich nach mein wagen toe loop, oder schicken mir fanmail. Mein Got, du moest eens weten was ich allemaal unter augen krijg! Als ich zou willen, wirklich waar, jede avond und niemals mit derselbe...

‘Nein!, ben je mal! Ich dank ze für hun aandacht und da blijft het bei. Vergess nicht das hun mannen nog aan de bar hangen terwijl die frauen zich an mir aufdringen! Vielleicht hebben die mannen ein schlechte drunk, worden ze agressief von alcohol. Denk je eens in was kan geschehen als ze hun frau dan in mein armen aantreffen. Bilde das mal in!’

(Dan, met luide stem, alsof hij iemand moet overtuigen.)

‘Ausserdem heb ich zelf auch frau und kinder. Ich hou zielsveel van ze.’

(Spuugt een stukje tabak uit. Likt zijn lippen nat.)

‘Wenn du mir vraagt naar de wichtigste verklarung van mein succes dan zeg ich das ich doch füral mezelf gebleven ben. Natürlich heb ich het jetzt breder dan früher, aber ich bin immer die jongen waar je een bierchen mee kunt drinken. Menschen waardieren das.’

MEDIATYCOON : ‘Macht. Mooi woord nietwaar? Sommige woorden zijn zó goed getroffen, zó raak. En dat geldt ook voor dit woord. Die klank. Die eenvoud. Mácht.

‘Enfin, ik zou een machtswellusteling zijn, goed dat je me daarmee confronteert. Ik heb het voor de zekerheid even opgezocht: een machtswellusteling is iemand met een ziekelijke zucht om macht te tonen. Laat dat eens tot je doordringen: iemand met een ziekelijke zucht om macht te tonen. En dát zou corresponderen met mijn persoontje?...

‘Ach, je weet hoe dat gaat, iemand roept iets, de rest roept hem na, en als vanzelf ontstaat er een mythe die niets meer met de waarheid van doen heeft.

‘Ik zie het als mijn taak de maatschappij te hoeden voor deze vormen van geschiedvervalsing en mede daarom - want laat ik nu terugkeren naar het hoofdthema van mijn verhaal - mede daarom wil ik die belangrijke rol in de mediawereld. Als nieuwe generaties terugkijken op deze tijd dan wil ik dat ze de programma’s van mijn zenders herhalen omdat deze programma’s het meest getrouwe beeld van de huidige, interessante tijdsgeest verschaffen.

‘En nee, mijn honger is nog niet gestild, ik wil nog meer kanalen in handen krijgen. Er is nog teveel ruis op de kabel. Er is teveel rotzooi waar niemand op zit te wachten, maar dat wel beslag legt op onze netcapaciteit. Is mij een doorn in het oog ja, het kwelt me. En wat mij hindert, bestrijd ik.’

(Slaat met vlakke hand op stoelleuning, alsof hij afrekent met vervelende vlieg.)

‘Veel mensen menen dat de drang naar een vooraanstaande positie in de tv-wereld niet past bij de visionair die ik ben. Ik kan me beter op de nieuwe media richten, zeggen ze. internet enzo, daarmee kan de kijker precies bepalen wat ie ziet. Dát is de toekomst, hoor ik continu.

‘Maar, zeg ik dan, waarom zijn er eigenlijk nieuwe media ontstáán? Waarom kruipen mensen in hun vrije tijd achter een pc waar ze de hele dag al achter gezeten hebben en nemen ze de vele technische problemen waar ze mee

geconfronteerd worden, en die gelden als bevolkingsergernis nummer één, waarom nemen ze dat alles voor lief?

‘Zal ik je zeggen waarom? Omdat de oude media, die in principe veel comfortabeler en gebruiksvriendelijker zijn, omdat deze oude media zelden brengen wat de burger wil. Ze brengen níet de nieuwsfeiten die de kijker verwacht, of veel te laat. Ze brengen níet de films die de kijker wenst, níet de discussiefora. Logisch dat de burger naar andere middelen grijpt.’

(De grijns verflauwt voor een moment, de blik wordt bedenkelijker.)

‘Ik heb altijd veel tv gekeken, als peuter als kind als puber. Ik denk dat ik heel goed weet wat de verschillende groepen in deze maatschappij willen zien. En ik zorg ervoor dat ze dat ook kúnnen zien.

‘Als ik over nog meer zenders zou beschikken zou ik nóg beter kunnen inspelen op de wensen van de kijkers. Want daar doe ik het allemaal voor natuurlijk, vanuit mijn rijke verleden als televisiekijker.’

(Zwijgt zeker vijf seconden. Dan is daar die grijns weer.)

‘Ach the hell with it, ik kan het niet meer voor me houden. Ik geef je een primeurtje oké? Komt ie: de overname is bijna rond. Sta je van te kijken hè!? Had je niet gedacht zeker? Toch is het zo. Nog een paar hobbeltjes en dan is het zo ver en heb ik een meerderheidsbelang in alle vier de nationale tv-zenders!

‘Nee, ik kan je niet zeggen wat ik precies ga doen als de deal straks inderdaad beklonken is. Er zullen geen ontslagen vallen in ieder geval. Althans: van het lager kader hoeft niemand voor zijn of haar baan te vrezen. In het hoger echelon ligt dat anders. Daar spelen andere factoren een rol, daar moet je ook kunnen bogen op een bepaalde mate van eensgezindheid, je moet elkaar kunnen vinden in de te varen koers. Het is inderdaad de vraag of dat gaat lukken in dit geval.’

(Gaat tevreden achterover hangen. Vouwt zijn handen achter zijn hoofd.)

‘Ik weet dat er partijen zijn die het onwenselijk vinden dat alle belangrijke media straks in handen van één man zijn. Maar ik verzeker je dat het minder zal worden. Nog even en je hoort er niemand meer over. Let maar op.’

HUURMOORDENAAR : ‘Het is niet uit minachting en ook niet omdat ik het je niet wil vertellen. De waarheid is simpelweg dat ik het niet weet. Ik zou echt niet weten hoeveel mensen ik om het leven heb gebracht. Vijftig, zestig? Aan dat soort getallen moet je denken, inderdaad.

‘Meestal gebruik ik een pistool waar een geluidsdemper op zit. Pam! Pam! Pam! Drie schoten en voorbij is het. Het slachtoffer merkt er niets van, het is meteen over en uit, na het eerste schot eigenlijk al. Dat ik toch drie keer schiet is meer uit gewoonte dan uit noodzaak.

‘Vooruit, het is ook een beetje afreageren natuurlijk. Vergeet niet dat je onder grote spanning staat als je op mensen schiet in een drukke straat. Er kan veel misgaan: je moet niet alleen op hém letten, maar ook op de omgeving, kijken of de vluchtroute vrij is en zo. Er komt meer bij kijken dan je denkt.’

(Trekt bivakmuts recht en haalt neus op. Dat laatste twee keer.)

‘Ja, hoe gaat dat, hoe kom je in dit vak terecht? Laten we het houden op een cumulatie van omstandigheden. Na de oorlog in Joegoslavië kwam ik deze kant uit. Ik reisde enkele vrienden achterna die naar Parijs vertrokken waren.

‘Een half jaar later kwam ik hierheen omdat ik een meisje had ontmoet dat hier woonde. Zij gebruikte drugs en had veel contacten in de onderwereld. Ik moest wel eens wat over de grens smokkelen en zo. Dat deed ik goed zodat me al snel gevraagd werd of ik ook in was voor nog wat andere klussen. Ik zei dat ik in was voor alles, mits het goed betaalde.

‘Dat deed het en doet het nog steeds.’

(Tovert een heel dikke portemonnee tevoorschijn, zonder deze te openen.)

‘Er zijn veel afrekeningen geweest de laatste tijd, klopt. Nee, ik ga je niet zeggen wat ik er van af weet en of ik er zelf iets mee te maken heb, dat ga ik niet doen. Maar ik ken de mening van de straat: men vindt het best als criminelen elkaar uitmoorden, maar liever niet op openbare plaatsen.

‘Ik begrijp dat goed maar ik kan er weinig mee. Hier hebben de topcriminelen lang gedacht dat ze zich het beste kunnen ophouden onder het gewone volk omdat hen dan niks kan overkomen. Tja, dan worden wij wel gedwongen tot liquidaties op plekken waar veel onschuldige burgers rondlopen.

‘Toch hoeft niemand zich zorgen te maken. Ik heb goed oog op de situatie en schiet altijd raak. Er is geen reden voor burgerlijke ongerustheid.’

(Maakt een gebaar dat als geruststelling bedoeld is.)

‘Je vindt dat ik jullie taal goed beheers? Ach, weet je, je moet je aanpassen, zeg ik altijd, en dat doe ik. Komt bij dat goede beheersing van de taal noodzakelijk is in mijn vak. Het is een waarborg voor je eigen veiligheid als je weet waar de mensen in dit wereldje over praten. In principe blijf ikzelf buiten schot, maar ook ik heb te maken met de willekeur van mijn opdrachtgevers. Men is nogal wantrouwend in dit wereldje. Als men vreest dat ik dingen weet waarvan ze liever niet hebben dat ik ze weet, kan hun toorn zich ook op mij richten. Het is handig als je geluiden daarover op tijd op kunt vangen.’

PAPARAZZO : ‘Voor mijn slachtoffers ben ik als een irritante mug. Mijn lens is de angel, hun privé-leven is het bloed dat ik nodig heb. Zoemmmzoemmmzoemmm.

‘Dat spel, die strijd, heerlijk! Je maakt jezelf er niet geliefd mee in alle lagen van de bevolking, maar wat zou dat. Een goede paparazzo maalt er niet om dat mensen hem haten. Dat is ook een capaciteit.

‘Ik win altijd. Na verloop van tijd staken mijn slachtoffers hun afwerend gedrag en laten ze me mijn gang gaan. En dan steek ik ook, laat daar geen

misverstanden over bestaan. Ik steek waar ik maar kan en vergroot wat klein had moeten blijven. Ik ben niet geïnteresseerd in nuances.’

(Drinkt van zijn gin-tonic. Kijkt tevreden om zich heen.)

‘Regels? Die zijn er niet. Tuurlijk, het kan gebeuren dat een rechter bepaalt dat sommige foto’s niet genomen hadden mogen worden, omdat er inbreuk is gemaakt op iemands privacy. Dat kan. Maar geloof me, je baas vindt dat niet erg. Die geeft jou liever een fikse opslag. Grote kans namelijk dat juist deze foto’s een ware run op het blad ontketenen.

‘Morele regels? Ook die zijn er niet. Mensen moeten niet vergeten dat de personen die ik fotografeer leven van de camera. Via de lens komen ze bij het publiek. En dankzij het publiek kunnen ze leven zoals ze leven. Dat wil zeggen: in een gigantisch huis met zwembad en met drie auto’s voor de deur. Allemaal dankzij de camera. Mag die camera dan ook eens iets onwelgevalligs vastleggen? Ik meen van wel.’

(Wrijft met zijn hand over zijn kaak. Kijkt bedachtzaam.)

‘Onlangs heb ik het nog aan de hand gehad, agressie. Ik fotografeerde een jonge zanger die bij zijn ex-vriendin op bezoek was geweest. Hij had haar zwanger gemaakt, maar zij wilde niks meer met hem te maken hebben. Hij had waarschijnlijk net iets teveel slippertjes gemaakt.

‘Toen hij haar huis uit kwam en zij hem in de deuropening een vriendschapszoen gaf, schoot ik enkele foto’s. Hij hoorde het geluid van de camera en draaide zich om. Toen hij mij zag staan ging hij door het lint. Voor ik het wist was hij bij me en nam hij mij te grazen. Ik ging gestrekt en toen ik mijn ogen open deed zag ik dat hij bezig was mijn camera te vernielen. Zijn ex probeerde hem tot kalmte te manen maar tevergeefs. Hij kreeg de camera niet open en gooide hem daarom met een grote boog door de lucht. Waarschijnlijk hoopte hij dat het ding kapot zou vallen.

‘Dat deed het natuurlijk niet, die camera’s zijn vrij stevig moet je weten. Ik krabbelde overeind en ben als een speer naar mijn camera toegerend. Daarna heb ik me snel uit de voeten gemaakt.’

(Drinkt zijn gin-tonic uit.)

‘Toon nooit mededogen, want doe je dat wel, dan kun je inpakken.

‘Natuurlijk ben ik bekend met het verhaal van prinses Diana. Ze zou opgejaagd zijn door paparazzi en zo de dood zijn ingejaagd. Maar jij weet net zo goed als ik dat er ook andere versies van deze geschiedenis bestaan. Zo zou de chauffeur gedronken hebben bijvoorbeeld, hij zou ook zijn aangespoord tot onverantwoorde snelheden door het verliefde stel dat op de achterbank zat. Er gaan zelfs theorieën dat het Britse koningshuis een opdracht tot moord gegeven heeft omdat de oh zo populaire Diana zwanger zou zijn van een andere man dan hun eigen held Charles. Die versies ken jij ook.

‘Het is te makkelijk paparazzi de schuld te geven van alles. Wij doen gewoon ons werk en voorzien in een behoefte. Sla de oplages van de roddelbladen er maar op na. Daarom blijf ik voorlopig in mijn rol van mug. Ik zoemmmmmmm nog wel even door denk ik. Knappe jongen die mijn camera het zwijgen oplegt.’

Een X-aantal jaren later

PORNOACTRICE : ‘In de zes jaar dat ik dit nu doe heb ik in totaal in 352 films gespeeld. Ik heb het met meer dan duizend mannen gedaan. Nee, onze Tina heeft niet stilgezeten!

‘Vooral de serie *Komkommers* was een succes. Ken je die niet? In *Komkommers* spelen een paar héél bijzondere mannen mee, met héél bijzondere eigenschappen. Als je begrijpt wat ik bedoel...

‘*Komkommers* heeft me veel geld opgeleverd maar ik heb er ook veel voor gedaan. De regisseur zei dat deel I alleen verbeterd kon worden als de

komkommers in deel II nog langer zouden zijn, en dat kon weer alleen als alles groter zou zijn in deel II.

‘Bij deel III en IV zei hij dat nog een keer. Daarna vroegen ze aan mij of ik nog zin had in deel V. Weet je wat ik zei? Ik kan geen komkommer meer zien!, dat zei ik toen.’

Maar intussen had jij dus wel drie keer je borsten laten vergroten?

‘Uhhh, een..., twee..., drie... Drie keer inderdaad! Bij deel II tot en met IV moest onze Tien telkens grotere tieten hebben ja! En dan kan onze Tien wel zeggen dat ze dat niet doet, maar dan nemen ze wel een ander met grote toeters! Je moet jezelf nooit belangrijker maken dan je bent natuurlijk.

‘Vergeet niet dat wij alleen maar inspelen op de behoefte van de maatschappij. Maar het omgekeerde gebeurt ook, zeg ik altijd. Je hoort steeds meer vrouwen zeggen dat hun man opeens allerlei standjes wil uitproberen die ze nooit samen hebben gedaan. Waar hééft ie het vandaan, vragen deze vrouwen zich af.

‘Nou wil Tina niet alle mannen over één kam scheren, maar Tina raadt die vrouwen wel aan hun internetgedrag er eens op na te slaan. Ik denk dat ze de inspiratiebron dan snel hebben gevonden. Ha!, ha!...’

Weten je ouders inmiddels van jouw werk in de adult industry?

‘Ze weten het nu, ja. Omdat iemand een oude videoband naar hen opgestuurd heeft. Hypocriet joh! Deze persoon is een goede bekende van mijn ouders en heeft net als hen de bijbel op zijn nachtkastje liggen. Maar als deze persoon zo strak leeft volgens de wetten van Het Boek, hoe heeft hij die film dan kunnen zien? Hoe heeft hij deze duivelse band ooit kunnen zien? Ik wou dat iemand dat eens kon uitleggen aan Tina. Want onze Tina is misschien wel geil, maar niet dom natuurlijk!

‘Mijn ouders willen niks meer met me te maken hebben. Vooral mijn vader niet. Heb ik je dáárvor op de wereld gezet!, schreeuwde hij door de telefoon. Wáárvor pap, vroeg ik, want ik wilde het hem horen zeggen. Om je door